

[Hans Rasmussen.]

gernes ophævelse må imidlertid ses i forbindelse med den adgang, der er givet lærlingerådet til at dispensere, hvor det godtgøres, at begrænsninger udelukkende tilsigter at sikre en forsvarlig oplæring af lærlingene. Det er bl. a. forudsætningen fra vor side for at acceptere den nye § 32, og det må forstås således, at bestemmelsen om dispensation ikke alene er indføjet som en dispensationsadgang, men at den faktisk også skal anvendes i alle de tilfælde, hvor det er motiveret udfra hensynet til uddannelsens kvalitet. Alene herudfra vil man bedst kunne tilgodese både hensynet til de unge, der tiltræder en uddannelse indenfor de forskellige fag, og hensynet til de pågældende fags standard fremover.

Til sidst vil jeg henlede opmærksomheden på, at der foreligger nogle ændringsforslag udenfor betænkningen, stillet dels af det kommunistiske parti, dels af retsforbundet. Jeg skal ikke nu gøre bemærkninger til disse ændringsforslag, idet jeg gerne vil have dem motiveret først her fra talerstolen; derefter kan jeg vende tilbage til dem.

Jeg skal altså med de bemærkninger, jeg nu har fremført, på mit partis vegne anbefale lovforslaget og de i betænkningen stillede ændringsforslag til det høje tings vedtagelse.

Ingmar Wagner: Den kommunistiske gruppe har til denne anden behandling af lærlingelovsforslaget stillet en række ændringsforslag samt nogle underændringsforslag. Disse ændringsforslag falder helt i tråd med de udtalelser, jeg fremkom med under lovforslagets første behandling, og angår ting, som man jo ikke har taget hensyn til i udvalget. Vore ændringsforslag er samtidig udtryk for, at den kommunistiske gruppe på det kraftigste vender sig imod de forringelser af lovforslaget, som udvalget har foreslået. I særdeleshed vender vi os imod de indgreb, det kommer til at betyde i de faglige overenskomster.

Jeg skal kort omtale nogle af de ændringsforslag, vi har stillet. Det første er ændringsforslaget til § 3, stk. 2, 2. punktum. Det betyder kort og godt, at kommunisterne har den opfattelse, at det i intet fag er nødvendigt at have en læretid udover 4 år. For langt de fleste fags vedkommende er

dette jo allerede gennemført, og en række fag forbereder en kortere læretid end den nu eksisterende på 4 år. Skal der imidlertid være alvor bag den megen tale om at skaffe plads i erhvervslivet til de store årgange af unge, er det vor opfattelse, at læretiden ikke alene højst må være 4 år, men der er også al grund til at nedsætte den i en række fag. Her drejer det sig naturligvis i første række om de stærkt industrialiserede fag — jeg kan blot nævne metalindustrien. Jeg ved, at en sådan udvikling længe har været forberedt, og det er klart, at såfremt der skal flere unge ind på arbejdspladserne, er det nødvendigt, at læretiden bliver nedsat, og det er også nødvendigt, at arbejdstiden følger med nedad. Sker dette, vil nogle af de første og største forudsætninger for at få flere unge ind i erhvervslivet være tilstede, og på den måde vil der være mulighed for at give de store årgange en virkelig håndsrekning. Går man denne vej, vil det batte betydeligt mere end de mange pæne taler, der er holdt om det vigtige samfundsproblem, som de store årgange er.

Vort andet ændringsforslag er til § 4, stk. 2, og går ud på at sikre alle lærlinge en rimelig løn. Der er stadig en række fag, hvor lærlinge lønnes efter mestrenes forgodtbeholdende. Jeg ved, det efterhånden kun er få, men det er de fag, hvor de faglige organisationer ikke har indflydelse. Vort ændringsforslag er helt i overensstemmelse med de regler, der almindeligvis er gældende på arbejdsmarkedet, og det indebærer samtidig en garanti for, at lærlingene ikke vil kunne udnyttes, som det er tilfældet i nogle fag. Det drejer sig måske også her kun om få, men der findes dog stadigvæk fag, hvor det for overhovedet at komme i lære er nødvendigt, at man betaler for sin uddannelse.

I ændringsforslag nr. 3 foreslår vi en ny affattelse af § 5, stk. 1, hvorefter lærlingungdommen får 3 ugers sammenhængende ferie. Vi kan ikke godkende, at ferien for de unge opdeles i 2 uger om sommeren og 1 uge om vinteren. Det er da heldigvis også sådan, at en lang række fag i hvert fald for de unges vedkommende har gennemført, at de får 3 ugers sammenhængende ferie.

Den gældende ordning, som man fastholder i lovforslaget, synes jeg er en dårlig ordning, der ikke er i overensstemmelse